

پولس رسولِ دوّمتا نامہ قرنتیانِ رہ

بیبید۔ چون فشارانی کی آمی سر بامو ویشتر جہ آمی طاقت بو کی آمی زندہ مانستَن جا نا امید بُوستہ بیم۔^۹ راس راسی آمرہ آطو بو کی انگار آمرہ مردنِ رہ محکوم بُکودید۔ ولی آشان ہمہ آنہ واسی ایففاق دکفت کی نہ آمرہ، بلکی خُداي توگل بُکونیم اونکی مُردنَّان زندہ کونہ۔^{۱۰} خُدا آمرہ آجور خطرِ جا کی کوشہ رھاپی پَدہ و رھاپی دَن۔ آمی امید بہ اون کی بازَم آمرا رھاپی خواہہ دَن۔^{۱۱} شُمانَم بایستی آمرا شیمی دُعا آمرا یاری بدید، تا حَیلی نان آمی خاطری شُکر بُکونید، اُ برکتِ واسی کی در جواب دُعاي حَیلی نان، آمرا فدہ بُبوستہ۔

پولسِ نخشہ نان عوض بہ

^{۱۲} چون آمی افتخار، آمی وجدان ایسہ کی گواہی دَنہ، کی اُ دُنیا درون رو راستی و صاب و صادقِ آمرا کی خُدا جا ایسہ رفتار بُکودیم، نہ آدمی حکمتِ آمرا، بلکی خُدا فیضِ آمرا رفتار بُکودیم اللخصوص شیمی آمرا۔^{۱۳} چونکی امان جغیر اونچی کی شُمان خوانیدی و فہمیدی شمرأ نینویسیم۔ و من اُمید دَرَم کی شُمان آنہ حُب بفہمید۔^{۱۴} هُطوکی شُمان آمرا کم و بیش بشناختیدی، تا آمی خُداوند عیسی روج درون شُمان آمرہ فخر بُکونید، اوجورکی امان شیمی واسی فخر کونیم۔

^{۱۵} چون آنہ جا مطمئن بوم، خواستَم اول شیمی ورجا بایم تا دو مرتبہ فیضِ تجربہ بُکونید۔^{۱۶} من خواستیم می راہ سر مقدونہ

۱ پولسِ جا، کی بہ خُدا خواستہ مسیح عیسی رسول ایسہ، و جہ آمی برار تیموتائوس، خُدا کلیسا رہ، فُرنتس شار درون و تمانِ مقدسین سرتاسر آخائیہ ولایت رہ:
^۲ آمی پتر، خُدا طرف جا و خُداوند عیسی مسیح طرف جا، فیض و صلح و سلامتی شمرأ بایہ!

تمانِ تسلی نان خُدا

^۳ مُتوارک ببہ خُدا، آمی پتر خُداوند، عیسی مسیح کی رحمت نان پتر و تمانِ تسلی نان پتر؛
^۴ اُ خُدا کی آمرہ، تمانِ آمی مُصیبتانِ درون تسلی دَنہ، تا امانم بتانیم اوشانی کی مُصیبتانِ درون ایسائید، اُ تسلی آمرا کی اونِ جا فیگیتیم، تسلی بدیم۔^۵ چون هُطوکی مسیح عذاب نان جا قَت و فراوان سام بَریم، هُطوَنَم بواسطہ مسیح تسلی جا، قَت و فراوان سام بَریم۔^۶ آگہ امان مُصیبت درون ایسائیم، شیمی تسلی و نجات واسی ایسہ؛ و آگہ تسلی دَریم، شیمی تسلی واسی ایسہ، و آن اُ موقع بہ کار آیہ کی شُمان اُ عذاب نان کی امان کیشیمی صبر و حوصلہ آمرا تاب آوری۔^۷ آمی اُمید شیمی بارہ پابرجای، چونکی دانیم هُطو کی آمی عذاب نان درون سام دَریدی، آمی تسلی درونَم سام خواہید داشتن۔

^۸ چونکی آی براران، نخواستیم اُ مُصیبتانِ جا کی آسیا منطقہ درون آمرا بُگڈشتہ، بی خبر

بینیویشتّم، نہ آنکی شمرّا عُرصہ دار بُکونم،
بلکی تا بدانید چنقدَر زیاد شمرّا دوست دَرَم.

گناہ کارِ ببخشید

۵ هسّا، آگہ اینفر عُرصہ باعثِ ببہ، نہ فقط
مَرہ، بلکی - آگہ نخوام غُرَابِ بزنم- کم و
بیش سُمان، ہمتانِ عُرصہ دار بُکودہ. ۶ چون
آجور آدم رِہ آ مجازاتی کی ویشتر سُمان اوِن
رِہ سزاوار بدانستید، وِسْتہ. ۷ پس دِہ بایستی
اوِن ببخشید و اوِن دِیلداری بدید، نہ کی
زیادی عُرصہ، اوِن تاوَدہ. ۸ پس، شیمی جا
خواہش کونم، اوِن شیمی محبت جا مطمئن
بُکونید. ۹ چون آنہ واسی شمرّا بینیویشتّم تا
شمرّا امتحان بُکونم و بیدیتّم کی ہر چی جا
فرمان بریدی یا نہ؟ ۱۰ ہر کسی کی سُمان
ببخشید، منم اوِن بخشّم. و راس راسی آگہ
اینفر ببخشّم- البت آگہ دلیلی بخشن واسی
بہ - من شیمی واسی، مسیح محضر میان آطو
بُکودم، ۱۱ تا شیطان امرّا گول نزنہ؛ چونکی
امان اوِن فتنہ ثانِ جا بی خبر نیئیم.

پیروزی مسیح درون

۱۲ وقتی تروآس شار بُشوم تا مسیح انجیل
موعظہ بُکونم، با آنکی خُداوند اوِیا اِبتا پیلہ
دروازہ می جُلُو وازا کودہ، ۱۳ ولی بازم آرام و
قَرار ناشتیم چونکی می برار تیتوس پیدا نُکودم.
پس اُ آدمان امرّا خُدافظی بُکودم و مقدونیہ
منطقہ بُشوم.

۱۴ ولی خُداّی شُکر کی، ہمیشک مسیح
درون، اون خو پیروزی میان، امرّا رانمایی کونہ
و اوِن دانایی عطرّ بواسطہ امان ہمہ جا بخش
کونہ. ۱۵ چونکی امان خُدا رِہ بوی خوشِ مسیح

منطقہ بایم و شمرّا بیدیتّم، و مقدونیہ جا
ایوارده شیمی ورجا واگردم تا مرہ یہودیہ ولایت
سمت رائی بُکونید. ۱۷ مگہ وقتی کی خواستّم
آ کار بُکونم دوبہ شُک بوم؟ مگہ من آدمی
فیکران امرّا تصمیم گیرم واجور کی ای دم ہم
بگم 'بلہ، بلہ' و ہم بگم 'نہ، نہ'؟

۱۸ خُدا وفاداری سر قسّم، کی آمی گب شیمی
امرّا 'بلہ' و 'نہ' نُبو. ۱۹ چونکی خُدا پسر، عیسی
مسیح، کی من و سیلاس^{۱۸} و تیموتائوس اوِن
شیمی میان اعلام بُکودیم، 'بلہ' و 'نہ' نُبو، بلکی
اوِن درون ہمیشک 'بلہ' ایسہ. ۲۰ چونکی تمان
خُدا وعدہ ثانِ عیسی مسیح درون 'بلہ' ایسہ.
جہ آرو بواسطہ ی اوِن کی امان آمین، گیم تا
خُدا جلال بیایہ. ۲۱ و خُدا ایسہ کی امرہ شیمی
امرّا مسیح درون برقرار کونہ، و اوِن امرّا مسح
بُکودہ، ۲۲ و اوِن خو مہرّ آمی رو بزہ و خوروخ
ایتا بیعانہ مانستن آمی دیلان درون بنہ.

۲۳ خُداّی گواہ گیرم کی فقط آنہ واسی کی
شمرّا ناراحت نُکونم فُرنتس وانگردستم. ۲۴ نہ
آنکی شیمی ایمان سر آقایی بُکونیم، بلکی شیمی
امرّا و شیمی شادی واسی تَقلا کونیم، چرہ کی
ایمانِ درون قایم ایسائید.

۲ چونکی تصمیم بیگفتم ایوارده شیمی ورجا
نایم تا شمرّا عُرصہ دار، نُکونم. ۲ چون
آگہ شمرّا عُرصہ دار بُکونم، دِہ کی تانہ مرہ شاد
کونہ، جغیر سُمان کی شمرّا عُرصہ دار بُکودم؟
۳ من نامہ ی جوری شمرّا بینیویشتّم تا می آمون
موقع شیمی ورجا، اوشانی کی بایستی مرہ شادہ
کونید، می عُرصہ باعثِ نبید. چرہ کی جہ تمان
سُمان مطمئن بوم کی می شادی شیمی ہمتانِ
شادی ایسہ. ۴ چونکی خیلی غم و عُرصہ مرا و
بشکفتہ دیل و آرسو دکفتہ چومان مرا شمرّا

آمرٓا ظہور بُکود اوجور کی اسرائیل مردوم
نٓتاسٓتیدی موسیٰ دیم جلال واسی اوٓن فندرید،
هرچن اُ جلال از بین شٓئون دُبو،^۸ چنقدر
ویشتر، اُ خیدمتی کی بواسطہٗ خُدا روح ایسہ
جلال آمرٓا ایسہ۔^۹ چونکی آگہ خیدمتی کی
محکوم بوسٓتَن ختم بوسٓتی جلال آمرٓا بو،
چنقدر ویشتر خیدمتی کی صالح بوسٓتَن فارسہ
جلال جا پُره۔^{۱۰} چون اونچی کی یہ موقعی پُر
جلال بو، ہسٓا در مقایسہ با اُ جلال کی سرتہ،
یہ جلالی نارہ۔^{۱۱} و آگہ اونچی کی نابود بوسٓتی
جلال آمرٓا بو، اونچی کی باقی مانہ چنقدر ویشتر
جلال آمرٓا ایسہ۔

^{۱۲} پس چونکی آجور اُمیدی دَریمی، جرأت
مرا گب زنیم،^{۱۳} نہ موسیٰ مانستن کی ایتا
نقاب خو دیم سر فاکشہ تا اسرائیل مردوم
آخربسر اونچی کی از بین شٓئون دُبو، نیدینید۔
^{۱۴} ولی آشان فیکران تاریک بوسٓتَن، چونکی
ہو نقاب عہد عتیق خواندن موقع تا ایمرج
باقی بمانستہ و اوسادہ بُبوستہ، چونکی فقط
مسیح درون اوسادہ بہ۔^{۱۵} حتی تا ایمرج، ہر
وقت کی موسیٰ تورات خوانیدی، ایتا نقاب
اوشان دیل سر قرار گیرہ۔^{۱۶} ولی ہر وقت
ای گس ۞ خُداوند ورجا واگردہ، نقاب اوسادہ
بہ۔^{۱۷} خُداوند، روح ایسہ و ہر جا خُداوند
روح بمانہ، اویا آزادی نٓتہ۔^{۱۸} و تمان امان
کی بی نقاب دیم مرا، خُداوند جلال، ایتا آینہ
مانستن فندریم، ہو شکل مانستن، جلال جا بہ
ایتا جلال کی ویشتر بہ عوض بیم؛ و آن خُداوند
جا شروع بہ کی روح ایسہ۔

انجیل نور

۴ پس چون اُ رحمت واسی کی آمرٓا فدا
بُبوستہ آجور خیدمتی کودن دریم، نا اُمید

ایسیم چی اوشان میان کی نجات پیدا بُکودید،
چی اوشان میان کی ہلاک بید۔^{۱۶} اینفر رِہ مرگ
بوٓی دینیم کی مرگ سو شہ، اینفر دیگر رِہ
زیندگی بوٓی دینیم کی زیندگی سو شہ۔ کیسہ
کی اُ جور چیان لیاقت بدرہ؟^{۱۷} چونکی امان اُ
آدمان مانستن نینیم کی منفعت واسی خُدا کلام
فروشیدی، بلکی امان خُدا چومان جُلُو، مسیح
درون گب زنیم۔ اُ آدمان مانستن کی خالص
نیت ثاں دَریدی و جہ خُدا طرف ایسید۔

تازہ عہد خیدمتکاران

۳ مگہ بازم بنا بُکودیم آمی جا تعریف
کودن؟ یا آنکی امان احتیاج دَریمی
بعضیان مانستن شمرا سفارش نامہ قدیم
یا شیمی جا سفارش نامہ فیگیریم؟^۲ شُمان
خودتان آمی سفارش نامہ نٓید، ایتا نامہ کی آمی
دیلان سر بینویشتہ ی کی ہمتان تانیدی اوٓن
بخوانید و بشناسید۔^۳ شُمان نشان بدٓئید کی
مسیح نامہ ایسید، کی بواسطہٗ ی امان شمرا
فارسہ، کی مُرگب آمرٓا بینویشتہ بُبوستہ، بلکی
خُدا ی زندہ روح آمرٓا بینویشتہ بُبوستہ و
نہ لوح سنگی سر، بلکی آدمان دیلان لوح سر
بینویشتہ بُبوستہ۔

^۴ آمان مسیح خاطرِی کی آجور اطمینانی خُدا
محضر درون دَریم۔^۵ نہ اونکی خودمان لیاقت
بدَریم کی ادعا بُکونیم کی آمی دس جا ایچی بر
آیہ، بلکی آمی لیاقت خُدا جا ایسہ۔^۶ خُدا بو کی
آمرٓا لیاقت فذہ تا تازہ عہد خیدمتکاران ببیم،
عہدی کی خُدا روح سر برقرار، نہ اونچی سر
کی ایتا بینویشتہ ویشتر نہ۔ چونکی بینویشتہ
کوشہ، ولی خُدا روح زیندگی بخشہ۔

^۷ ہسٓا، آگہ اُ خیدمت کی مرگ ختم بوسٓتی
و سنگی لوح سر حک بُبوستہ بو، جلال

آمر اویٰ محضر درونِ خواہ آوردن. ^{۱۵} آشان ہمتان شیمی واسیہ، تا ہرچقد کی خُدا فیض مردم سر ویشتر و ویشتر بہ، شُکر کودنم خُدا جلالِ رہ ویشتر بہ.

^{۱۶} پس نا اُمیدِ نیبیم. ہرچن اُمی ظاہر از بین شئون درہ، اُمی باطن ہر روج تازہ تر بوستن درہ. ^{۱۷} چونکی اُمی آ کوچک و زودگذرہ رنج ثاں، اُمہ ابدی جلال آوردن درہ کی اُ رنج ثاں مرا برابری نُکونہ. ^{۱۸} پس اونچی کی شہ دئن نیگا نُکونیم بلکی اونچی کی نشہ دئن چوم دوجیم، چونکی اُ چیان کی شہ دئن زودگذرہ، ولی اُ چیان کی نشہ دئن ابدی ایسہ.

اُمی آسمانی خانہ

۵ ہسّا دانیم ہر وقت آ خیمہ یعنی اُمی زمینی خانہ کی اویٰ درونِ زیندگی کودن دریم فُگورده، خُدا جا ایتا عمارت دریم، ایتا خانہ کی دس اُمرا چاکودہ نُبوستہ و آسمان درونِ اُبدی ایسہ. ^۲ حقیقتن کی آ خیمہ درونِ آہ کشیم، چونکی مشتاق اونیم کی اُمی آسمانی خانہ ی ایتا رخت مانستن دُکونیم، ^۳ اگہ کی راس راسی اویٰ دُکودن اُمرا دہ لُخت نخواستیم بوستن. ^۴ چون تا اُ زمات کی آ خیمہ درونِ ایسائیم سنگین بار اُمرا آہ کشیم، نہ آنہ واسی کی لُخت خوائیم بوستن، بلکی ویشتر بہوشانہ خوائیم بوستن، تا زیندگی اونچی کی فانی ایسہ ی فُورہ. ^۵ خُدای کی اُ منظور واسی اُمہ، آمادہ کودہ و روح القدوس بیعانہ مانستن اُمہ فدا. ^۶ پس ہمیشک اُمی دیل گرم. امان دَنیم تا اُ زمات کی آ تن درون خانہ دریم، خُداوند جا دوریم، ^۷ چونکی ایمان اُمرا زیندگی کونیم، نہ اونچی اُمرا کی دینیم. ^۸ بلہ، اُمی دیل حیسابی گرم و آنہ بختر دانیم آ تن جا دورِ بیم و خانہ درون، خُداوند اُمرا زیندگی کونیم. ^۹ پس چی تن

نیبیم. ^۲ بلکی خلوقی رائان و شرم آور رائان جا دوری بُکودہ ایم و قاب بازی اُمرا جُلُو نیشیم، و خُدا کلام دستکاری نُکونیم بلکی حقیقت آشکارا گیم و تَقلا کونیم خُدا محضر میان ہمہ گس وجدان درون تصدق بیبیم. ^۳ حتی اگہ اُمی انجیل نا مفہومہ، اوشان رہ نا مفہومہ کی ہلاکتِ راہ درون ایسائید. ^۴ اُ دُورہ خُدا بی ایمانان فیکران کُور کودہ تا مسیح جلالِ انجیل نور کی خُدا دیمہ، نیدینید. ^۵ چونکی امان اُمہ موعظہ نُکودن دریم، بلکی اعلام کونیم کی عیسی مسیح، خُداوند اُمی جا فقط عیسی خاطری، و اونم فقط شیمی خیدمتکاران مانستن گب زنیم. ^۶ چونکی ہو خُدا کی بُگفت: «نور تاریکی جا بتابہ،» خو نور اُمی دیلان درون فتاوانہ تا خُدا جلال ایشناختن مرا مسیح دیم درون، اُمہ نورانی بُکونہ.

^۷ ولی آ گنج گیلی کوزہ ثاں درون دریم، تا آشکار بہہ کی آ عجایب غرایب قُدرت خُدا جا ایسہ، نہ اُمی جا. ^۸ امان جہ ہر طرف سختی جیر ایسائیم ولی خُرد نُبوستیم؛ منگیم، ولی نا اُمید نیئیم؛ ^۹ آزار و اذیت دینیم، ولی ولا کودہ نُبوستیم؛ زمین سر بگفتیم، ولی کم ناوردیم؛ ^{۱۰} ہمیشک عیسی مرگ اُمی تن درون بریم تا عیسی زیندگی تُم اُمی تن درون آشکار بہہ. ^{۱۱} چون امان کی زندہ ایم، ہمیشک عیسی خاطری مرگ دس واسپارده بیم تا اون زیندگی اُمی تن درون کی از بین شہ آشکار بہہ. ^{۱۲} پس مرگ اُمی درون کار کونہ، ولی زیندگی شیمی درون.

^{۱۳} مزمور کتاب درون بامو کی «ایمان باوردیم، پس گب بزم.» ہہ ایمان روح اُمرا، امانم ایمان دریم و گب زنیم. ^{۱۴} چونکی دانیم اون کی عیسای خُداوند مُردہ ثاں جا زندہ بُکود، اُمزم عیسی مرا زندہ بُکودہ و شیمی

ایسیم، خُدا خو خواسته یِ آمی طریقِ جا انجام دئه. امان مسیح طرفِ جا شمرأ مَنّت کونیم کی خُدا مرا آشتی بُکونید. ^{۲۱} خُدا اُ کَس کی گناه نشناخته، آمی واسی گناه چاکود، تا امان اون درون، خُدا صالحی بیبیم.

۶ پس اونچی درون کی خُدا همکاران ایسیم، شیمی جا خواهش دَرم کی خُدا فیض هچین بدس ناویرد. ^۲ چونکی خُدا اشعیای پیغمبر کتاب درون گه:

«مناسبِ وقت درون، تره جواب بدم، و نجات روج درون، تی یاور بُبوستم.»
هسا، الان خُدا مناسب وقت؛ هسا، الان نجات روج ایسه.

بولس سختی ثان

^۳ امان هیچ سنگی هیکس راه درون تانودیم، تا هی عیبی آمی خیدمت درون دَنبه، ^۴ بلکی هر کاری کی کونیم، نیشان دِئیم کی خُدا خیدمتکاران ایسیم: تاب و تحمل امرا مُصیبتان درون، سختیان و بلائان درون، ^۵ چوب خوردنان موقع، زندانان درون، وُلوا ثان درون، بیگاری درون، شب بی خواب ثان درون و ویشتایی درون نیشان دِئیم کی خُدا خیدمتکاران ایسیم: ^۶ پاکی امرا، دانایی امرا، صبر امرا، مهربانی امرا، روح القدس امرا، محبت بی ریا امرا، ^۷ راستگویی امرا، خُدا قوت امرا، صالحی سلاحان امرا کی آمی چپ دست و راست دس درون نئه؛ ^۸ عزّت و خواری درون، و بُهتان و تعریف درون، آمی امرا دَغلابازان مانستن برخورد به، با آ حال راستگو ایسیم؛ ^۹ آمی امرا بی نام و نیشان ثان مانستن رفتار به، با آ حال بشناخته بُبوسه ایم؛ آمی امرا مُرده ثان مانستن رفتار به، با آ حال بیدینید، هنو زنده ایم؛ آمی امرا جوری رفتار به کی

درون زیندگی بُکونیم و چی اون جا دور بیبیم، آمی نیت آنه کی اون راضی بُکونیم. ^{۱۰} چونکی تمان امان بایستی مسیح داوری تخت جُلُو حاضر بیبیم، تا هر کس بنا به حُب یا بَد اعمال کی خو تن درون زیندگی کودی، انجام بَدّه، سزا بیدینه.

خیدمت آشتی

^{۱۱} پس چونکی دانیم خُداوند ترس معنی چپسه، مردَم قانع کونیم. ولی اونچی کی ایسیم خُدا ره آشکار و اُمید دَرم کی شیمی وجدان ره تَم آشکار به. ^{۱۲} امان نخوائیم ایوارده آمی باره تعریف بُکونیم، بلکی خوائیمی دلیلی باوریم کی امره افتخار بُکونید، تا بتانید اوشان جواب بدید کی ظاهر ره افتخار کونیدی، نه اونچی ره کی دِل درون نئه. ^{۱۳} چونکی آگه آمی عقل جه دس بدائیم، خُدا واسیه؛ و آگه عاقلیم، شیمی واسی. ^{۱۴} چون مسیح محبت، امره کنترل کونه چونکی بفهمستیم: کی اینفر همتان واسی بَمرد پس همه بَمردیدی. ^{۱۵} و اون همتان خاطری بَمرد تا اوشان دِه خوشان واسی زیندگی نُکونید، بلکی اون ره زیندگی بُکونید کی اوشان ره بَمرد و زنده بُبوست.

^{۱۶} پس امان دِه بعد آن، هیکس طبق جسم شناسیمی. هرچن پیشتر مسیح طبق جسم ایشناختیم، هسا دِه آطو نیه. ^{۱۷} پس اگر اینفر مسیح درون بَنسا، تازه خلقت ایسه. هرچی کی گُهنه بو دِه تمانا بوسته؛ الان، همه چی تازه بُبوسته. ^{۱۸} تمان آشان خُدا جا ایسه کی بواسطه مسیح امره خودش مرا آشتی بده و آشتی خیدمت امرا واسپارده. ^{۱۹} یعنی، خُدا مسیح درون، دُنایِ خودش امرا آشتی دئی و مردم تقصیرات اوشان حساب نَنئی و آشتی پیغام امرا واسپارد. ^{۲۰} پس امان مسیح سفیران

و شُمان می پسران و دختران خوائید
بوستن،

خُداوندِ قادر مطلق آنه گه.»

۷ پس آی عزیزان، هسّا کی امان آ وعده‌تان
دَریمی بائید، آمرا جه هر ناپاکی جسم و
روح پاک کونیم و خُدا ترس مرا، مُقدس بوستن
به کمال فاراسانیم.

بولس خوشحالی

۲ آمره شیمی دیل درون جا بدید. امان
هیگس حق درون بدی نُکودیم، هیگس خراب
نُکودیم و هیگس جا سو استفاده نُکوده‌ایم.
۳ من آنه نگم تا شمرا محکوم بُکونم چونکی
پیشتر شمرا بگفتم کی آمی دیل درون جا دَریدی
تا همدیگر آمرا بیمیریم و همدیگر آمرا زیندگی
بُکونیم. ۴ من دیل و جرأت مرا شیمی آمرا گب
زَن درم. شمرا خَیلی افتخار کونم؛ من خَیلی
تسلی دَرم. تمانِ می مُصیبتانِ درون، شادی جا
پُرم.

۵ چونکی حتی وقتی کی امان مقدونیه فارسه
اثیم، آمی تن استراحت نُکود، بلکه جه هر طرف
امان مُصیبت درون بیم- بیرون دعوا مرافه
داشتیم و دیل درون ترس. ۶ ولی اُ خُدایی کی
بشکفته دیلانّ تسلی دهه، آمره تیتوس آمون
مرا تسلی بده، ۷ و نه فقط تیتوس آمون مرا،
بلکی اُ تسلی آمرا کی تیتوس شیمی جا بیافته بو.
تیتوس شیمی حسرت جا، غُرصه و غیرتی کی
شُمان مره دَریدی، مره خبر باورد اوجور کی من
ویشتَر خوشحال بوستم.

۸ چونکی حتی آگه من می نامه مرا شمرا
غمگینِ کودم، می بُکوده جا پشیمان نیتم- با
آنکی ایپیچه پشیمان بوم- آنه واسی کی دیتَم می
اُ نامه، شمرا غمگینِ کود، هرچند فقط ایپیچه

إنگار مجازات درونیم، با آ حال هنو بُکوشته
نُبوستیم؛ ۱۰ آمی آمرا غمگینِ ثان مانستن رفتار
به، با آ حال همیشک شادیم؛ آمی آمرا ناداران
مانستن رفتار به، با آ حال خلیانِ پولدار
کونیم؛ آمی آمرا جوری رفتار به کی إنگار هیچی
ناریم، با آ حال صاحب همه چی ایسیم.

۱۱ آی قرنئس مردم، امان رُک، شیمی آمرا
گب بزئیم و آمی دیل شمرا وارّه کودیم. ۱۲ امان
آمی محبت شیمی جا مضاقا نُکودیم بلکه شُمان
ایسید کی شیمی محبت آمی جا مضاقا بُکودید.
۱۳ شیمی آمرا زاکان مانستن گب زَن؛ شُمانم
شیمی دیل آمره وازه کونید.

خُدای زنده معبد

۱۴ بی‌ایمانانِ پیشکابولِ جیر نیشید، چونکی
صالحی و شرارت چی ربطی بهَم دَره و نور و
ظلمت چی رفاقی دَریدی؟ ۱۵ مسیح و بلیعال
یعنی شیطان چی سازشی دَریدی و مؤمن و
کافر چی شباهتی دَرد؟ ۱۶ خُدا معبد، بُتان آمرا
چی سازشی دَره؟ چونکی امان خُدای زنده معبد
ایسیم. اوجورکی خُدا تورات و پیغمبران کتابان
درون گه:

«من اوشان میان مانم
و اوشان میان راه خوائم شُتون،
و من اوشانِ خُدا خوائم بوستن
و اوشان می مردم خوائید بوستن.»

۱۷ پس، خُداوند گه:
«جه اشان میان بیرون بائید و اشانِ جا
سیوا ببید.

و هی نجست چی دس نزنید،
هو موقع شمرا به گرمی فُبیل کونم.»
۱۸ «و من شمرا پُر خوائم بوستن

امتحان بُبوستید، ولی بی حد و حساب شادید و با آنکی خَلی ناداری درون ایسائی، ولی دَس و دیل بازید۔^۳ چرہ کی من شاہدم کی خوشانِ توان آندر حتی ویشتر جہ اون پا پیش بَنئید۔^۴ خَلی آمرہ بی ریا منت بُکودید و بخواستید آ خیدمت درون کی مُقدسین رہ ایسہ شریک ببید۔^۵ آشان نہ فقط اوجور کی امان انتظار دشتیم بلکی اول خوشانِ خُداوند رہ وقف بُکودید و بازین مطابق خُدا ارادہ خودشانِ وقف امان بُکودید۔^۶ جہ آرو، امان تیتوس جا بخواستیم هُطوکی خودش پیشتر اولین قدمان اوسادہ بو، الانم ا کار خیرِ شیمی میان کامل تمان کونہ۔^۷ ولی اوجورکی ہمہ چی درون سَرتید، ایمان درون، گب زئن درون، دانای درون، بی ریای درون و شیمی محبت نسبت بہ امان۔ پس آ کار خیر درونم ہمہ گس جا سَتر ببید۔

^۸ من آنہ شمراً حُکم نُکونم، بلکی خوائم بواسطہ دیگران غیرت ثابت بُکونم کی شیمی محبت تم بی ریا ایسہ۔^۹ چونکی آمی خُداوند عیسی مسیح فیض جا واخبرید کی هرچن دولتمند بو، شیمی واسی نادار بُبوست تا سُمان اوین ناداری درون دولتمند ببید۔

^{۱۰} من می نظر آ جریان بارہ گم: آن بہ نفع سُمان ایسہ، پارسال، سُمان نہ فقط آ کار خیر انجام دئن درون، بلکی اوین انجام دئن ذوق و شوق درونم پا پیش بَنبید۔^{۱۱} پس الان آ کار تمان کونید، تا ذوق و شوق کی آ کار رہ دشتید، اوین تمان کودن شیمی توان مالی آمرا جور بہ۔^{۱۲} چونکی آگہ ذوق و شوق بہ ا آدم پیشکش، مطابق اوچی کی ذرہ قُبیل بہ، نہ مطابق اونچی کی نارہ۔

^{۱۳} چونکی آمی منظور آن نہ کی دیگران آسایش درون بَاسید و سُمان فشار درون،

زما۔^۹ ولی الان خوشحالم، نہ آنہ واسی کی غمگین بوستید، بلکی شیمی آ غمگینی، باعث بُبوست کی توبہ بُکونید۔ چونکی شیمی غم خُدا واسی بو، تا ہی ضرری آمی جا شمراً فانرسہ۔^{۱۰} چونکی اُغمی کی خُدا واسی بہ، توبہ باعث بہ، کی سَراخر نجات ختم بہ و پشیمانی نارہ۔ ولی اُغمی کی دُنیا واسی ایسہ، سَراخر مردن ختم بہ۔^{۱۱} چونکی بیدند اُغم کی خُدا واسی بو چی شوقی شیمی درون بہ بار باورده: البت ہہ شوق کی نشان دتہ تقصیر کار نیئید، چی غیض درون، چی ترس درون، چی ناجی درون، چی غیرت درون، چی مجازات درون، جہ ہر طرف ثابت بُکودید کی اُقضیہ درون بی تقصیر بید۔^{۱۲} پس ہرچند کی اُنامہ ی شمراً ببینویشتم ولی نہ ا آدم واسی کی بدی بُکودہ یا نہ ا آدم واسی کی اوین سر بدی بُبوستہ، بلکی آن واسی بو کی خُدا محضر میان شیمی اُغیرت کی آمرہ دَریدی آشکار بہ۔^{۱۳} آنہ واسی امان تسلی دَریمی۔

بعلاوہ ی آمی تسلی، امان، تیتوس دئن مرا ویشتر شاد بوستیم، چونکی اوین روح شیمی ہمتانِ واسی تازہ بُبوست۔^{۱۴} چونکی من اوین ورجا جہ ہر نظر شمراً افتخار بُکودم و سُمان مرا شرمندہ نُکودید۔ بلکی ہر اونچی شمراً بگفتیم دُرست بو، ثابت بُبوست کی آمی افتخار تیتوس ورجا بجا بو۔^{۱۵} ہر بار کی تیتوس شیمی ہمتان فرمانبردن یاد آورہ کی چُطو ترس و لرز آمرا اوین قُبیل کودید، شمراً ویشتر دیل دودہ۔^{۱۶} خوشحالم کی تمان و کمال شمراً اطمینان دَرم۔

تشویق کودن بہ دس و دل بازی

براران، امان خوائیم شمراً ا فیض درون کی خُدا مقدونیہ کلیسانانِ فدہ، واخبر کونیم۔^۲ چونکی اوشان مُصیبت واسی، سخت

ٹان و مسیح جلال ایسید۔^{۲۴} پس شیمی محبت و افتخاری کی شمرآ کونیم کلیسائِ محضر درون آ آدماں رہ ثابت بُکونید۔

پیشکشان اورشلیم مسیحیان رہ

۹ ہسا دہ احتیاج نہیہ کی آ خیدمتِ بارہ مُقدسین رہ، شمرآ بنویسم،^۲ چونکی دَنم آ کار رہ چی ذوق و شوقِ دَریدی و آنہ واسی ئم مقدونیه ایماندارانِ ورجا شمرآ افتخار بُکودم۔ آشانِ بگفتم کی سُمان آخائیه ولایت درون پارسال تا الان پیشکش فَدَن رہ حاضر بید۔ و شیمی غیرت خَیلی جہ اوشانم آ کار واسی تحریک بُکود۔^۳ ولی آ برارآن اوسہ کونم تا ثابت بہہ کی آمی افتخار شمرآ آ جریان بارہ ہچین بُو، بلکی ہطوکی بُگفتم، حاضر ببید۔^۴ نہہ کی آگہ چن نفر جہ مقدونیه ایمانداران می مَرا بائید و بفہمید کی سُمان حاضر نیئید، امان جہ اُطمینانی کی شمرآ دَستیم شرمندہ بیبیم، دہ جہ آنکی سُمان خودتان چنقدر شرمندہ خوائید بوستن ہیچی نگم۔^۵ پس واجب بیدم براران جا بخوام کی جُلوتر شیمی دَن رہ بائید و اُ پیشکشانی کی وعدہ بدہ بید، تدارک ببیدند۔ تا آ پیشکش، پیشکشی بہہ کی شیمی میل مَرا فَدہ بید، نہ زور آمرا۔

۶ می گب آنہ: ہر کی کم بکارہ، کم درو کونہ، و ہر کی خَیلی بکارہ، خَیلی ئم درو کونہ۔^۷ ہرکس بایستی ہون قدر کی خو دیل درون تصمیم بیگیفتم فَدہ، نہ بی میلی و زور آمرا، چونکی خُدا اونِ کی شادی آمرا پیشکش فَدہ دوست درہ۔^۸ و خُدا تانہ ہر نعمتی شمرآ زیاد کونہ تا ہمیشک ہمہ چی درون شیمی احتیاج آندر بدرید، و ہر کار حُب درون فَت و فراوان بدرید۔^۹ ہطوکی مزمور کتاب درون بینویشتہ بُبوستہ:

بلکی خوائیم منصفانہ بہہ،^{۱۴} کی الان شیمی فراوانی، اوشانِ احتیاجات برطرف بُکونہ تا ایروج اوشانِ فراوانی شیمی احتیاجات برطرف بُکونہ تا اَطوپی انصاف برقرار بہہ۔^{۱۵} ہطوکی تورات درون بینویشتہ بُبوستہ: «اونکی زیادتی جما کودہ بو، اضافہ ناشتی، و اونکی کم جما کودہ بو، کم و کسر ناشتی۔»

بولس تیتوس سفارش کونہ

۱۶ ولی خُدای شُکر کونم کی اُ غیرتی کی من شمرآ درم تیتوس دیل درونم نہہ۔^{۱۷} چونکی اون نہ فقط آمی خواستہ قُبیل بُکود، بلکی خودش ذوق و شوق زیاد مرا، آنہ واسی کی شیمی ورجا بابہ پا پیش بنہ۔^{۱۸} امان ایٹا دیگر برار تیتوس مَرا اوسہ کونیم کی انجیل موعظہ واسی ثمان کلیسائان درون سرشناس ایسہ۔^{۱۹} و نہ فقط آن، بلکی اُ برار کلیسائان جا تعین بُبوستہ تا آ کار خیر کی اون انجام دَن و ادارہ کودن آمی وظیفہ ی، آمی آمرا ہمسفر بہہ۔ اُ کاری کی خُداوند جلال واسی ایسہ و آمی خیر خوائی نیشان دئہ۔^{۲۰} امان خَیلی پائیم آ خیدمت درون کی پیشکشان جما کودن، کی دیل جا و بواسطہ امان ادارہ بہ ہیگس آمی سر عیب نہہ۔^{۲۱} چونکی تَقلا کونیم نہ فقط خُداوند نظر درون، بلکی مردم دید درونم اونچی کی خُب انجام بدیم۔

۲۲ و آشان مرا آمی برار اوسہ کونیم، کی خَیلی اون امتحان بُکودیم و بفہمستیم کی خَیلی چیان درون ذوق و شوق درہ، ولی ہسا اُ برار اُطمینان زیادِ خاطری کی شمرآ درہ ویشتر جہ قبل ذوق و شوق درہ۔^{۲۳} تیتوس بارہ بایستی بگم کی اُ خیدمت درون کی شمرآ کودن درہ می شریک و ہمکار ایسہ۔ و آمی براران بارہ ئم بایستی بگم کی اوشان کلیسائان اوسہ بُبوستہ

«دَس و دیلبازی مرا نادارانِ ببخشه،

اونِ صالحی تا ابد پا برجا ایسه.»

۱۰ اونکی دانه یّ کشاورز ره و نانِ خوردن ره فدّه، شیمی دانه یّ کشت و کار واسی آماده کوده، برکت دئه و شیمی صالحی محصولِ زیادّ کونه. ۱۱ سُمان جه هر نظر دولتمند خوائید بوستن تا جه هر طرف دس و دیلباز ببید، و شیمی آدس و دیلبازی بواسطه امان خُدا شُکر کودن ره ختم به.

۱۲ چونکی آ خیدمت، نه فقط مُقدّسین احتیاجاتِ برطرف کونه، بلکی باعث به خیلان، خُدای بی حد و حساب شُکر بکونید. ۱۳ آ خیدمت واسی مردم خُدای جلال خوائید دئن، چونکی سُمان نه فقط اعتراف کونیدی مسیح انجیلِ ایمان دَریدی بلکی اوشان و دیگرانِ اونچی درون کی دَریدی شریک کونیدی. ۱۴ هطوئم خُدا پیلہ فیض واسی کی شیمی سر نئه، اوشان شمرأ ذوق و شوقِ امرأ دُعا کونیدی. ۱۵ خُداوند اُ پیشکش واسی کی قابلِ گفتن نیه شُکر کونم.

پولس خو خیدمت جا دفاع کونه

۱۰ من، پولس، خودم مسیح فروتنی و نرمی امرأ شمرأ منت کونم۔ منی کی خَیلی جه سُمان گیدی وقتی شیمی ورجا ایسام سر به زیرم و اُ موقع کی شیمی ورجا نَسام جسورم!۔ ۲ من شمرأ منت کونم اُ موقعی کی شیمی ورجا ایم مجبور نیم شیمی مرا جسارت امرأ رفتار بکونم، اوجور کی بعضی جه مردم خیال کونیدی کی امان آدمی فیکرانِ مرا رفتار کودن دَریم. ۳ چونکی هر چن جسم درون زیندگی کونیم ولی مطابق جسم نُونیم. ۴ چره کی آمی جنگ اسلحه ثانِ جسم جا نیه، بلکی خُدا قوتِ دَره تا قلعه ثانِ نابود کونه.

۵ امان هر بحثی و هر کسی کی خُدا دانایی ضدِ پیلہ پیلہ نظر دئه از بین بریم و هر فیکریّ مجبور کونیم کی مسیح جا اطاعت بکونه. ۶ اُ موقع کی مسیح تمان و کمال اطاعت کودن دَرید، امان آماده ایم کی هر نا اطاعتی تنبیه بکونیم.

۷ فندرید، بیدینید شیمی چوم جُلُو چی نئه. اگه ایکس اطمینان دَره کی مسیح شین ایسه، اُ آدم بایستی بدانه هُطو کی اون مسیح شین ایسه، امانم مسیح شینیم. ۸ چونکی حتی اگه ایپیچه ویشتر به می اقتدار افتخار بکونم شرمندہ نخوام بوستن. اُ اقتدار کی خُداوند، شیمی بنا کودن ره مَره فدّه نه شیمی نابودی ره. ۹ نخوام اُطو به نظر بایه کی من خوائم می نامہ ثانِ امرأ شمرأ بترسانم، ۱۰ چونکی گیدی: «اون نامہ ثانِ سخت و سنگین ایسه، ولی رو به رو ضعیف و اون گب زئن به حساب نایه.» ۱۱ وئال اون کی اُطو گه بفهمه هر اونچی که وقتی نَسام و می نامہ درون گم اُ موقع کی بایم اُ کار کونم.

۱۲ نه انکی امان جرأت کونیم امره جه اوشان دسته بحساب باوریم کی خوشان جا تعریف کونیدی یا خوشانِ همدیگر امرأ مقایسه کونیدی. ولی اُ موقع اوشانی کی خوشانِ همدیگر امرأ سُبک سنگین کونیدی و خوشانِ همدیگر مرا مقایسه کونیدی، نفهمید. ۱۳ ولی امان بیش از حد افتخار نُونیم، بلکی فقط هونقدر افتخار کونیم کی خُدا آمی واسی مُعین بکوده، اُ حد کی حتی شمرم در بر گیره. ۱۴ چونکی امان آمی پائی ویشتر جه آمی حد دراز نُکودیم اوجور کی انکار هرگس، شمرأ خیدمت نُکودیم چره کی امان اولتا کسانِ بیم کی مسیح انجیلِ شمرأ فارسانه ایم. ۱۵ امان آمی حد دَریم و جه اونچی کی دیگران زحمت بکشه

کلیسائانَ غارت بُکودم و اوشانِ جا کَمک مالی فیگِیفتم تا شمرأُ خِدمت بُکونم۔^۹ و آ زماتی کی شیمی میان ایسا بوم و محتاج بوم هیکس کول سر هی باری ننه بوم، چون برارانی کی مقدونیه ولایت جا باموبید می احتیاجات بر طرف بُکودید۔ و من هی رقم باری شیمی کول سر ننه بوم و ننم۔^{۱۰} مسیح اُ حثیقَت سر قسم کی می درون، هیکس آخائیه منطقه درون می آ افتخار می جا نحوانه گیفتن۔^{۱۱} و چره؟ یعنی آنکی شمرأُ دوس نارم؟ خُدا دنه کی درم! ^{۱۲} و کارئ کی کودن درم، دُمباله دَنم تا اوشانی کی ادعا کونیدی خوانیدی اوجور کی امان خِدمت کونیم خِدمت بُکونید و اِن جا افتخار کونیدی، هیچ بُکونم۔ اوشان جا کی سعی کونیدی، تا خوشان اونچی درون کی اون ره گلاز کونیدی آمی امرأ مساوی بُکونید۔^{۱۳} چونکی آجور آدمان، دوروغ رسولان و دَغلباز کارگران اید کی خوشان مسیح رسولان مانستن چاکونیدی۔^{۱۴} و آن عجیب نیه چونکی شیطانم خورَه نورِ فیرِشته مانستن چاکونه۔^{۱۵} پس تعجب ناره کی اون خِدمتکارانم خوشان صالحان خِدمتکاران مانستن چاکونید۔ آخربسر اوشان، اُ مجازاتی کی آشان حق گیریدی۔

بولس عذابان

^{۱۶} بازم گم: هیکس مرا نادان ندنه۔ ولی آگه آطو کونیدم حداقل ایتا نادان آدم مانستن مره قُبیل بُکونید، تا منم بتانم ایپیچه گلاز بُکونم۔^{۱۷} وقتی من آجور اطمینان مرا می افتخار جا گم، خُداوند طرف جا نگم، بلکی از سر نفهمی گم۔^{۱۸} جه اويا کی خیلان آدمی فیکر مرا خوشان گلاز کونیدی، منم گلاز خوائم کودن۔^{۱۹} نه کی خودتان عاقلید، آنه واسی سُمان

اید افتخار نُکونیم۔ ولی امان اُمید دریم کی هر چی شیمی ایمان ویشتر پبله به آمی خِدمت حد شیمی میان نَم خِیلی پبله تر ببه،^{۱۶} تا بتانیم انجیل اُ ولایتان درون کی شیمی جا دور، موعظه بُکونیم۔ چونکی نخواثیم اُ کاری کی پیشتر اینفر دیگر، خو سامانسر درون بُکوده ره افتخار بُکونیم۔^{۱۷} وئالید «هرکس افتخار کونه، خُداوند افتخار بُکونه۔»^{۱۸} چون اونکی خودش خودش جا تعریف کونه قُبیل نیبه بلکی اُ آدم قُبیل به کی خُدا اون جا تعریف بُکونه۔

بولس و دوروغی رسولان

کاش سُمان می ایپیچه نادانی درون مره تحمل بُکوده بید۔ مره تحمل بُکونید! ^۲ چونکی من شیمی سر غیرت درم و آ غیرت خُدا جا ایسه، چونکی من شمرأُ ایتا مرد مرا یعنی مسیح نامزد بُکودم، تا ایتا پاک باکره مانستن شمرأُ اون دس واسپارم۔^۳ ولی ترسم هَطوکی مار حوائِ گول بزه، شیمی فیکرم جه صاب و صادقی و خلوص مرا کی نسبت به مسیح دریدی منحرف ببه۔^۴ چونکی آگه ایکس شیمی ورجا بایه و ایتا عیسی جیغر اُ عیسی کی امان شمرأُ اعلام بُکودیم، اعلام بُکونه یا آگه سُمان ایتا روح، جیغر روح القدس کی فیگِیفتم، فیگیرید یا آگه ایتا انجیل پیغام، جیغر اُ انجیل پیغام، کی قُبیل بُکوده بید، قُبیل بُکونید سُمان راحت اون تحمل کونیدی۔^۵ راس راسی گُمان نُکوتم کی من اُ پبله رسولان جا ایچی کم بدرم۔^۶ حتی آگه گب زَن درون ماهر نَیم دانای درون هیچی کم نارم؛ راس راسی امان جه هر بابت آنه، همه چی درون شمرأُ روشن کودیم۔

^۷ مگه گناه بُکودم کی مره کوچک کودم تا سُمان سرلُند ببید، چونکی خُدا انجیل پیغام مفتی شمرأُ اعلام بُکودم؟^۸ من دیگر

خُداوند عیسی پُتر، کی تا ابد اون سپاس گم،
 ذَنہ کی دوروغ نگم۔^{۳۲} دمشق شار درون، اُ
 حاکم کی حارث شاہ مُعین بُکودہ نگہبانانی
 دمشق شار سر بنا تا مرا گرفتار کونید۔^{۳۳} ولی
 مرہ ایتا زبیل درون بَنئید و ایتا درجیک جا کی
 شار حصار درون نَہ بو، بجیر اوسہ کودید و
 اَطو بُبوستہ کی اون چنگ جا جیویشتم۔

بولس رویائان و اونِ جسمِ خار

۱۲ من بایستی هُطو افتخار بُکونم۔
 ہرچن کی اونِ جا ہی منفعتی نبرم،
 ہسا می افتخار رویائان و خُداوند مکاشفات
 گفتنِ اَمرا ادامہ دَئم۔^۲ اینفر مسیح درون
 ایشناسم، کی چارده سال پیش سیوم آسمان
 بیردہ بُبوست۔ نانم تن درون یا بیرون جہ تن،
 خُدا ذَنہ۔^۳ و من ذَنم کی اُ آدم بہشت بیردہ
 بُبوست۔ نانم تن درون یا بیرون جہ تن، خُدا
 ذَنہ۔^۴ و اون چیزای بشتاوست کی نشہ گفتن،
 کی آدم رہ حُب نیہ اوشان بارہ گب بزنہ۔^۵ من
 آجور آدم رہ افتخار کونم، ولی خودم بارہ
 جگیر ضَعفانی کی دَرَم افتخار نُکونم۔^۶ ہرچن
 اگہ بخوام افتخار بُکونم، نادان نَیم، چونکی
 حقیقت گفتن دَرَم؛ ولی اُ کار جا دوری کونم
 تا نبہ کی ایکس خیال بُکونہ، من جہ اونچی کی
 می درون دینہ و می جا ایشتاوہ پیلہ ترم۔

^۷ پس آنہ واسی اُ پیلہ مکاشفات کی بی حد
 و اندازہ یم ایسہ، مرہ مغرور نُکونہ، ایتا خار
 می جسم درون مرہ فدہ بُبوست، یعنی شیطان
 روانہ کود، تا مرہ عذاب بیدہ و وئلانہ کی
 من مغرور ببم۔^۸ خُداوند جا ہہ جریان رہ
 سہ وار خواہش بُکودم کی آنہ می جا اوسانہ،
^۹ ولی خُداوند مرہ بگفت: «می فیض ترہ وِس،
 چونکی می قُدرت، ضَعفان درون کامل بہ۔»
 پس، آنہ واسی من ویشتر جہ قبل شادی اَمرا می

نہمان، شادی مرا تحمل کونیدی! ^{۲۰} چونکی
 اگہ اینفر شمر اُ خو غلام چاکونہ یا آنکی شمر اُ
 قُورہ یا شیمی جا سواستفادہ بُکونہ، یا خورہ
 شیمی جا سرتر بدَنہ، یا شیمی دیم چک بزنہ،
 تاب آوریدی۔^{۲۱} شرمندگی اَمرا بایستی بگم کی
 اَمان اُ کار رہ خَلی ضعیف بیم! ولی اگہ ایکس
 جرأت بدرہ ایتا جریان رہ گلاز بُکونہ - من بازم
 نادانان مانستن گب زئن درم - منم مرہ جرأت
 دَئم اُ جریان رہ گلاز بُکونم۔

^{۲۲} اوشان عبرانی اید؟ منم ایسم۔ اوشان
 اسرائیلی اید منم ایسم۔ اوشان ابراہیم زاکانید؟
 منم ایسم۔^{۲۳} اوشان مسیح خیدمتکارانید؟
 من اوشان جا ویشترم - تورانِ مانستن گب
 زئن درم! ہمہ گس جا سخت تر کار بُکودہ
 ام، خَلی ویشتر زندان بُشوم، ہمہ کس جا
 ویشتر چوب بُخوردم، بہ وُفور مرگ مزہ ی
 بیچیشتم۔^{۲۴} یھویان جا، پنج مرتبہ سی و نہ تا
 شلاق بُخوردم۔^{۲۵} سہ مرتبہ مرہ چوب بزئید۔
 ایبار سنگسار بُبوستم۔ سہ مرتبہ سفر درون
 می کشتی غرق بوست، ایتا شبنده روج دریا
 درون بوم۔^{۲۶} اُ سفران درون کی پوشت ہم
 شوئیم، روباران خطر درون، دوزدان خطر،
 خطری کی می مردم جا داشتیم، جگیر یھودیان
 خطر، خطر شار درون، خطر ویاوان درون،
 خطر دریا درون، خطری کی دروغگو براران جا
 داشتیم؛^{۲۷} سختی و تنگی درون، خَلی شبان
 کی بی خوابی بکشم، ویشتای و تشنگی درون،
 خَلی وقتان بی غذا بوم، سرما درون ایسا بوم
 و لُخت و سُخت بوم۔^{۲۸} الاوہ بر آشان تمان
 کلیساان نیگرانی بار کی می کول سر سنگینی
 کونہ۔^{۲۹} کیسہ کی ضعیف ببہ و من ضعیف
 نیم؟ کیسہ کی تاش بُخور و من سُجوم؟
^{۳۰} اگہ بایستی گلاز بُکونم، اُ چیان رہ گلاز
 کونم کی می ضعف نشان دئہ۔^{۳۱} خُدا،

برہہ؟ مگہ امان ایتا روح درون عمل نُکونیمی؟
مگہ ہمدیگر آمرا ایتا راہ نُشوئیم؟

۱۹ مگہ تا ہسا اُطو گمان بُکودید کی امان
تَقَلّا کونیم شیمی جُلُو آمی جا دفاع بُکونیم؟
آمان خُدا محضر میان اوشان مانستن گب زنیم
کی مسیح درونید، ای عزیزان ہر اونچی کی
کونیم، شیمی ایمانِ بنا کودن واسی ایسہ۔

۲۰ چونکی من ترسم شیمی ورجا بایم و
اوجور کی انتظار دَرَم شمرّا نیدینم، و شُمانم
اوجور کی انتظار دَریدی مرہ نیدید۔ شاید
شیمی میان جنگ و جدال، حسودی، غیظ،
دُشمندی، بُہتان، غیبت، غرور و ہرکی ہرکی
بہ۔ ۲۱ و اون ترسم دَرَم کی وقتی ایوارہ شیمی
ورجا بایم، می خُدا شیمی جُلُو مرہ فروتن بُکونہ
و من مجبور ببم بعضیان واسی کی قبلا گناہ
بُکودید و جہ خوشان ناپاکی، بی حیائی و خوش
گُذرانی جا توبہ نُکودہ اید، عزا داری بُکونم۔

آخرتا اخطاران

۱۳ آن سیومین مرتبہ ایسہ کی شیمی دِئِن
رہ آیم۔ «ہر گبی کی بڑہ بہ، دوتا یا سہ
تا شاہد آمرا ثابت خوائہ بوستن»۔ ۲ من دوّمتا
مرتبہ رہ کی اويا ایسا بوم، اوشانی کی پیشتر
گناہ بُکودہ بید، و الباقی اخطار بدہ بوم و الاثم
کی اويا نَسام بازم اخطار دِئَم کی آگہ ایوارہ
شیمی ورجا بایم اوشانَ رحم نخواستم کودن۔
۳ چونکی شُمان ایتا دلیل دُمال ایسید کی ثابت
بُکونید مسیح بواسطہ من گب زنہ۔ مسیح
در برابر شُمان ضعیف نیئہ، بلکی شیمی میان
قوی ایسہ۔ ۴ چون ہرچن اون، ضعف درون
مصلوب بُبوست ولی خُدا قوت آمرا زیندگی

ضعفانِ رہ افتخار خوائم کودن تا مسیح قُدرت
می سر قرار بیگیرہ۔ ۱۰ پس مسیح خاطری،
ضَعفان، فاش ٹان، سختیائان، آزارواذیت و
بَلائان درون، راضی ام۔ چون وقتی ضَعیفم،
پس قوی ایسم۔

۱۱ من ایتا نادان بوم! شُمان مرہ مجبور
بُکودید، چونکی بایستی می جا تعریف بُکودہ
بید۔ چون ہر چن کی ہیچی نیم، ولی آ پیلہ
رسولانِ جا ہیچی کم نارم۔ ۱۲ ایتا حقیقی
رسول نیشانہ ٹان، نہایت صبر و تحمل
مرا شیمی میان آشکار بُبوست، نیشانہ ٹان
و مُعجزات و کارانی کی قُدرت مرا ایسہ۔
۱۳ چونکی چی درون الباقی کلیسائان جا کمتر
شمرّا لوطف بُبوست جغیر آنکی من خودم ایتا
بار شیمی کول سر بُبوم؟ می آخطائِ ببخشید!
۱۴ الان سیومین مرتبہ رہ حاضرَم شیمی دِئِن
رہ بایم، و ہی باری شیمی کول سر نخوام
نِئِن۔ چرہ کی شیمی مال و منال دُمال نیم
بلکی خودتاتانِ خوائم۔ چونکی زاکان وظیفہ نیہ
کی خوشان پُئر و مار رہ مال و منال جما
کونید، بلکی پُئر و مار وظیفہ ایسہ۔ ۱۵ من ذوق
مرا شیمی جان رہ خرج کونم و می جانم نئم۔
اگر من شمرّا ویشتر دوست درم، مگہ بایستی
شُمان مرہ کمتر دوست بَدَرید؟

۱۶ ولی با آنکی قُبیل دَریدی من باری شیمی
کول سر ننام لابد گیدی حُقی بازم و حیلہ
مرا شمرّا بدس باوردم۔ ۱۷ مگہ بواسطہ ہرتا
جہ اوشان کی شیمی ورجا اوسہ کودم شیمی
جا منفعت بَردم؟ ۱۸ من تیتوس جا خواہش
بُکودم کی شیمی ورجا باہ و آمی برارم اون
مرا اوسہ کودم۔ مگہ تیتوس شیمی جا منفعتی

بیگیرید۔^{۱۰} ہنہ واسی من اَچیانِ وقتی شیمی
ورجا نَسام شمرأ نیویسَم، تا وقتی کی شیمی
ورجا آیم، مجبور نَبم می اِختیار مَرا تُندی آمرا
رفتار بُکونَم، اُ اِختیار کی خُداوند بنا کوَدن رہ
مرا فَدَہ، نہ خراب کوَدن رہ۔

آخر بسر

^{۱۱} آخر بسر، ای برارن، شاد ببید۔ شیمی
فیکر آن ببه کی از سر قوت بگیرید، ہمدیگر
تسلی بدید، ہمدیگر آمرا ہم رای ببید، صلح
و سلامتی درون زندگی بُکونید؛ و خُدا
محبت و صلح و سلامتی، شیمی آمرا مانہ۔
^{۱۲} مُقدس ماچی آمرا ہمدیگر سلام بگید۔
^{۱۳} مُقدّسین ہمتان، شمرأ سلام فارسانید۔
✠ خُداوند عیسی مسیح فیض و خُدا محبت
و روح القدوسِ رفاقت، شیمی ہمتانِ آمرا ببه۔

کوَدن دَرہ۔ چونکی امانَم اوِنِ درون ضعیف
ایسیم، ولی در برابر شُمان، اوِنِ مَرا خُدا قوت
آمرا زندگی خوائیم کوَدن۔
^۵ شمرأ مَحک بزَند، تا ببیدید ایمان دَردی
یا نہ۔ شمرأ امتحان بُکونید۔ یا مگہ آنہ خودتانِ
بارہ نفہمیدی کی عیسی مسیح شیمی درون؟
-مگہ آنکی ا امتحان درون رَدّ ببید! ^۶ اُمید دَرَم
آنہ بفہمید کی امان ا امتحان درون رَدّ بُوسْتیم۔
^۷ ولی امان خُدا محضر میان دُعا کونیم کی
خطا نُکونید؛ نہ آنکی معلوم ببه امان ا امتحان
جا سر بُلند بیرون باموئیم، بلکی شُمان اونچی
کی دُرسْت ایسہ، بُکونید، حتی آگہ اَطو نیشان
بدہ کی امان رَدّ بُوسْتیم۔ ^۸ چونکی امان نتانیم
ہی کاری حثیقت ضد بُکونیم، بلکی ہر اونچی
کی کونیم حثیقت واسی ایسہ۔ ^۹ چون اُ زَمات
کی امان ضعیف ببیم و شُمان قوی، آن آمرا
شاد کونہ و آمی دُعا آنہ کی شُمان از سر قوت

